

Fogadalomtétel és jótékonyági est az Első Szegedi Lions Klubban

Az oroszlán ugrani készül

Fogadalomtétel. „Segítem embertársaimat...” (Fotó: Karnok Csaba)

Nemrégiben adtunk hírt arról, hogy a helyi civilszféra áldozatkész, nagylelkű személyiségeinek egy csoportja megalakította az első Lions Klubot Szegeden, hogy a világ legnagyobb jószolgálati klubszervezetének tagjaként támogassa azokat, akik nélkülöznek, nehéz sorsuk miatt segítségre szorulnak. Szombaton pedig már – jótékonyági est keretében, barátok és hozzátartozók társaságában –, a világszervezet magyarországi kormányzója előtt tették fogadalomtételt az alapítók a Lions-eszme vállalására és követésére. Egy jellemző pont az etikai kódexből: „Segítem embertársaimat: együttérzéssel az aggódókat, támogatással a gyengéket és anyagiakkal a rászorulókat.” A nemzetközi szövetség jel-szava ennyi: „We Serve”, azaz „Szolgálunk”.

Az ünnepi alkalmából *Németh Viktor*, a Magyarországi Lions Klubok Szövetségének kormányzója külön is beszélt arról a dinamizmusról amivel a szegediek „berobbantak” a jószolgálati köztudatba. Azt kívánta valamennyi lionnak (oroszlánnak), hogy

Nyolcvannégy éve

A Lions Klubok Nemzetközi Szövetsége 1917-ben alakult Chicagóban, ma 180 országban működik, Magyarországon 1988 óta. A nemzetközi szövetség tagjainak száma meghaladja a másfél milliót. A hazai kormányzóság 47. klubjaként alakult meg a szegedi, melynek állandó otthont a Royal Hotel biztosít.

A szövetség egyik legismertebb nemzetközi programja a vakság elleni küzdelem. A Lions klubok támogatásával eddig 68 kórház épült a világban, 2 millió 200 ezer hályogműtétet végeztek, s 3000 asszisztens és orvos továbbképzését szervezték meg. A fehér bot és a vakvezető kutya ugyancsak az oroszlánok „találmánya”. A látásvédelmet, a vakok és gyengénlátók támogatását, akárcsak a hallássérültek segítségét, a magyar Lions klubok is beépítették programjaikba. Csakúgy, mint drog- és szenvedélybetegségek megelőzését.

vegyék észre és fogják meg a feljüket nyúló kezeket, s legyen tehetségük, ötletük, kitartásuk a rászorulókat megsegítésében. A fogadalomtételi ceremónia részeként a kormányzó valamennyi klubtagnak feltűzte a lionok oroszlános jelvényét, majd átadta a szervezet zászlaját *Szeri Ist-*

vánnak, a szegedi klub elnökének. (Mint arról korábban hírt adtunk, az Első Szegedi Lions Klub alakuló ülésén az alapító tagok erre az esztendőre *Szeri Istvánt*, a Tisza Volán Rt. vezérigazgatóját választották elnöknek, *Németh Istvánt*, a Royal Hotel igazgatóját alelnöknek, *Kar-*

dos Péter ügyvédet pedig titkárnak.)

A Lions-hagyományok szerint ahol egy klub alakul, a település polgármestere jelképesen befogadja az új szervezetet a város közösségébe. Így történt ez Szegeden is: a lionok eskütelét követően *Bartha László* üdvözölte az új jószolgálati társaságot, s kívánta, hogy nemes céljaiknak megfelelően segítsék, támogatassák a rászorulókat. A Royal Hotelben megtartott ünnepi este eljötték a másik nagy jószolgálati világszervezet, a Rotary Klub helyi vezetői is. A színvonalas műsorról *Szeccsdi Ferenc* hegedűművész, *Pavlovits Dávid* gitárművész és *Szániszló János* zongoraművész gondoskodott.

A szombati jótékonyági est bevételeiből az Agyagos utcai egészségügyi gyermekotthon lakóinak életét szeretnék egy picit boldogabbá tenni a Lions Klub tagjai azáltal, hogy speciális, kifejezetten a gondozottak számára készülő használati tárgyakat vásárolnak, illetve csináltatnak számukra.

Ö. F.

Kiürültek az iskolák: elballagtak a nyolcadikosok

Csokicsokor és fotóalbum

A hét végén zsúfolásig megteltek az általános iskolák: Szegeden több száz ballagó diák mondott búcsút a tanároknak, az osztálytársaknak, és nem utolsósorban a szeretett intézménynek. A Tabán Általános Iskolában két osztály ballagott, a hetedikesek búcsúműsora és a feldíszített épület méltóképpen köszönt el a vén diákoktól.

Szombat délelőtt fél kilenc. Hatalmas a tömeg a szegedi Tabán Általános Iskola bejárata előtt, rövidesen ötven ballagó diák mond örökre istenhozzátot a szeretett iskolának. Mindenütt virág... színes girlandok díszítik az ajtókat és kapukat, a lépcsőház neonjáról pici csokrok csingenek alá, illatos bokréta virítanak szülő és ismerősök kezében. Egy anyuka virágnak látszó különleges csokicsokorral kedveskedik ballagó lányának. Édes útravaló. Az újságírói kérdést izgalomban elhessegeti – csak az ünnepeltre figyel, aki a többiekkel együtt a hetedikesek búcsúműsorát hallgatja az iskola tornatermében.

– Nagyon meghatott a műsor, a barátaim szerepeltek benne, nehéz őket most

itt hagyni – panaszolja *Borbála Zoltán Kadosa*, aki a 8. a osztálytól búcsúzik. Ugyanígy van vele osztálytársa, *Cseh Adrienn* is, akit nehezen tudok kihúzni a színes csokorhegy mögül. Ragyog a szeme. – Az eltelt hét alatt a banketten és az osztályfőnöki órán eleget sírtunk. Úgy döntöttünk, a ballagáson mosolygunk, senki ne legyen szomorú – meséli *Adrienn*. A legnagyobb hatással az osztályfőnöke, *Ótott Ildikó* búcsúajándéka volt rá. – Mindenkinél személyre szólóan készítettem egy fotóalbumot, amibe az elmúlt négy év legfontosabb eseményeiről és kirándulásairól készült fényképek, az osztálytársak címjegyzéke és egy idézet került – mutatja a diákoknak talán legkedvesebb ajándékot a tanárnő. Az utolsó osztályfőnöki órán adta át a huszonhét darab könyvecskét. Bolondos botrányok, bölcsességek a címe annak a könyvnek, amit *Kispál Krisztián* a kezében tart. – Sokáig én voltam az iskola bohóca, mindig viccelődtem – mutat az ajándék kötetre a 8. b osztályos ballagó. Zavartan áldogál az intézmény előtt, fél egy picit az iskolaváltástól. Cukrásznak tanul majd őstől a Fodor József Élelmiszer-ipari Szakközépiskolában.

Az alsóbb évekeseiként élte meg ezt a napot: a vakáció előtti utolsó kérésű pirula a bizonyítványosztás volt. – Picit jobbra számítottam – lapozza a könyvecskét a hatodikos *Solymos Balázs*. Az a biológia kettes beárnyékolja a hangulatát, de ha a közelgő balatoni nyaralásra és a foci edzőtáborra gondol, már mosolyog. Az osztálytársa, *Brulich Balázs* elégedett, minden jegy pont olyanra sikerült, ahogy eltervezte. Egyedül a nyári vakációról nem tud még közelebbit mondani. A nagymamája nemrég hozzájuk költözött, így egyelőre nincs hova mennie a forró hónapokon. – A bizonyítványom felmásra sikerült – mondja gondterhelten arccal az ötödikes *Tóth Norbert*. Azt hiszem, hogy valami nagy baj van, de kiderül, hogy mindössze becsúszott pár négyes. Jövőre komolyabban veszi majd a tanulást – bizonygatja, és a folyosón látható makkétiállítással figyel. Tanok, autók és repülő soraoknak az üveg mögött. Norbi is gyűjti őket, szeret velük órákig elbábelődni. A nyári hónapokban erre bőven lesz alkalma.

És nemsokára üres az iskola...

Lévay Gizella

A búcsú pillanatai a Tabán Általános Iskolában. (Fotó: Karnok Csaba)

Övni próbálják a Szegedi Vadasparkot Védett terület?

Védetté kívánják nyilvánítani a Szegedi Vadasparkot. A park vezetősége ugyanis attól tart, hogy a szomszédságukban induló építések, fejlesztések őket sem kímélik és bekebelezik a zöld területet. Azt mondják, nem kizárt, hogy ahol jelenleg még vidrák nevelik kicsinyeiket, kócsagok, gémekek fészkelnek, ott pár év múlva konferenciákat szerveznek, vagy vidámparki forgatagban üvölthet a techno.

A védett területekre számos jogszabályi előírás vonatkozik: ott például nem lehet csak úgy építkezni és szigorúbban büntetik a rongálókat is. Ezt szeretni elérni a Szegedi Vadaspark is.

– Helyi jelentőségű védett területnek kellene nyilvánítani a mintegy 47 hektárunkat – mondta *Veprík*

Róbert, a park gyűjteményfelügyelője. Ehhez önkormányzati határozat szükséges. A Kiskunsági Nemzeti Park, mint az egyik illetékes hatóság, már pozitívan bírálta el a kérelmünket.

A parkban évek óta folyik természetvédelmi oktatás. Konrád Mónika zoopedagógus hetente négy-öt osztálynak mutatja be „élőben”, milyen a szarvasbogár, hogyan táplálkozik a mocsári hiúz. A gyerekeknek nem kell órákig buszozniuk, helyben találkozhatnak a természettel. Emellett a zöld terület por- és pollenfogóként is funkcionál. Az erdőben és a tisztásokon, illetve a Sancer-tavaknál pedig több tucat védett vagy fokozottan védett állat talál menedéket.

– Az elfogadott, részletes rendezési terv szerint konferenciaterem, vidámpark, üzletközpont, irodák épülnének közvetlenül melénk – tájékoztatta lapunkat

Gősi Gábor, a Szegedi Vadaspark igazgatója. Az önkormányzati intézményként működő állatkert védetté nyilvánítását már tavaly ősszel kértük. A tervezet kész és bízunk benne, hogy mihamarabb a közgyűlés elé kerül.

A park vezetősége tart attól, hogy a beinduló fejlesztések miatt nagy területeket vesztenek el. Leginakább a Sancer-tavaknál lévő 50-60 éves tölgyesért aggodnak. A pagony lenne az első áldozata a multik beruházásának. – Elébe megyünk ennek a tragédiának és a lehető leggyorsabban levédetnénk az egész parkot – folytatta az igazgató.

A Szegedi Vadaspark életében feltehetően fontos dátum lesz június 19-e. Azon a napon tartják az egyeztető tárgyalást, amelyen eldől, a jövőben milyen sors vár az itteni növényekre és az állatokra.

Kormos Tamás

Összetört a vitorlázógép

Munkatársunktól

Bukkanókkal és gödrökkel teli füves területen próbált leszállni szombat délután 5 óra tájban egy szegedi vitorlázórepülő Csongrádon. A pilóta rosszul mérte fel a város külterületén kiszemelt leszállópályát adottságait, s landolás közben a gépet roncsra törte. A baleset során – csodával határos módon – személyi sérülés nem történt.

Holnap: Mosolynap

Munkatársunktól

Hagyomány teremtető százedekkel rendezik meg holnap, 15 órakor a szegedi II. kórház udvarán a Mosolynap elnevezésű eseményt. Balogh Csilla főszervező elmondta, hogy két intézmény, a II. kórház és a Pulz utcai pszi-

chiátria, tíz-tíz fős csapatai mérkőznek meg egymással, melyben ápoltak és gondozók is szerepelnek majd. Az együtteseknek a szellemi feladványokon kívül ügyességi és sportfeladatokban is bizonyítaniuk kell rátermettségüket.

A magányról

Munkatársunktól

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szegedi csoportja által szervezett egészségügyi konzultációsorozat június 19-én, kedden folytatódik. A Csanádi utca 9-ben délután 4 órakor *dr. Ferencsik Mária* adjunktus, a II. sz. kórház gerontológusa Az időskor és a magány címmel tart előadást, amit beszélgetés követ.

Vajon meddig sétálhatunk a több mint 50 éves tölgyes árnyékában? (Fotó: Gyenes Kálmán)